MINISTERUL SĂNĂTĂȚII AL REPUBLICII MOLDOVA

CENTRUL DE EXCELENȚĂ ÎN MEDICINĂ ȘI FARMACIE „RAISA PACALO”

APROBAT

Direcția Management
Personal Medical

„_____” _____ 2017

Curriculum modular

EPIDEMIOLOGIE

Specialitatea

Îngrijirea bolnavilor - 91310

Calificarea

Asistent medical

2017

Autori

Tamara MALIC, profesor la disciplina Epidemiologie

Tatiana CRIȚCAIA, şef catedră Discipline paraclinice, igienice şi epidemiologie, grad didactic întâi

Recenzent

Viorel PRISĂCARI, dr. hab. în med., prof. univer., şef catedră Epidemiologie, USMF „N. Testemițanu", membr. cor. al AŞM

Olga VOLCOVSCHI, medic şef adjunct în problemele epidemiologiei, CSP Chişinău

Discutat

La şedința Catedrei Discipline paraclinice, igienice şi epidemiologie

din „ ***5*** " ***iunie*** **2017.**

Şef catedră _____ ***Tatiana CRIȚCAIA***, grad didactic întâi

Aprobat

La şedința Consiliului metodic ştiințific din ***19 iunie 2017***

Proces verbal nr. **6**

Coordonat

Şef Cabinet Instructiv-Metodic Republican

al Ministerului Sănătății

_____ ***Diana SAVCA***

„22" 06 2017

CUPRINS		
I.	*PRELIMINARII*	4
II.	*MOTIVAȚIA, UTILITATEA UNITĂȚII DE CURS PENTRU DEZVOLTAREA PROFESIONALĂ*	5
III.	*COMPETENȚELE PROFESIONALE SPECIFICE MODULULUI*	5
IV.	*ADMINISTRAREA MODULULUI*	6
V.	*REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR PE UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE*	6
VI.	*UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE*	7
VII.	*STUDIU INDIVIDUAL GHIDAT DE PROFESOR*	12
VIII.	*LUCRĂRI PRACTICE RECOMANDATE*	13
IX.	*SUGESTII METODOLOGICE*	13
X.	*SUGESTII DE EVALUARE A COMPETENȚELOR PROFESIONALE*	14
XI.	*RESURSELE NECESARE PENTRU DESFĂŞURAREA PROCESULUI DE STUDII*	16
XII.	*RESURSELE DIDACTICE RECOMANDATE ELEVILOR*	17

I. PRELIMINARII

Epidemiologia reprezintă o unitate de curs opțională din componenta de specialitate a planului de învățământ pentru specialiatea Îngrijirea bolnavilor – 91310, calificarea asistent medical şi ocupă un loc important în sistemul de formare şi pregătire a specialiştilor, care dețin competențe profesionale de îngrijiri individualizate, orientate spre persoană în plan preventiv, reabilitativ, curativ, paliativ în staționar şi comunitate, repartizate după responsabilitate autonomă, delegată, interdependentă şi interdisciplinară. *Epidemiologia* este disciplina de studii, în care sunt sistematizate cunoştințe ştiințifice despre procesul epidemic, metodele de studii, măsurile antiepidemice şi organizarea realizării lor cu scop de prevenire, control şi lichidare a unor maladii infecțioase şi neinfecțioase.

De rând cu celelalte discipline, *Epidemiologia* asigură realizarea obiectivelor şi standardelor educațional – profesionale ale învățământului contemporan medical mediu de specialitate.

Studierea disciplinei *Epidemiologie* pentru calificarea Asistent medical constă în formarea activă a unui sistem de cunoştințe teoretice şi abilități necesare pentru viitoarea activitate profesională a specialistului în domeniul combaterii şi profilaxiei bolilor infecțioase actuale pentru R. Moldova, deasemenea formarea deprinderilor profesionale de activitate în echipă, inclusiv colectarea, procesarea, analiza şi promovarea informațiilor necesare pentru elaborarea măsurilor profilactice şi antiepidemice.

Definirea competențelor – cheie, în accepțiunea (înțeles + valoare) Comisiei Europene este: „Competențele cheie reprezintă un pachet transferabil şi multifuncțional de cunoştințe, abilități şi atitudini de care au nevoie toți indivizii pentru împlinirea şi dezvoltarea personală, pentru incluziune socială şi inserție profesională.

Curriculum-ul modular *Epidemiologie* reprezintă un document de tip proiectiv şi un instrument didactic pentru organizarea şi monitorizarea eficientă a procesului educațional. Curriculum-ul a fost elaborat în baza Planului-cadru pentru învățământul profesional tehnic postsecundar şi postsecundar nonterțiar, în baza Sistemului de Credite de Studii Transferabile, aprobat prin Ordinul Ministerului Educației al Republicii Moldova nr.1205 din 16.12.2015, şi reprezintă o unitate de curs din componenta de specialitate (S), studiată în regim opțional (A) la calificarea Asistent medical.

Curriculum-ul reprezintă documentul normativ de bază în temeiul căruia vor fi structurate şi asigurate atât orientarea generală în domeniul cunoaşterii ştiințifice şi didactic/metodice a domeniului de referință, cât şi parcurgerea, prin studiu sistematic, a unei tematici adaptate nivelului profesional al cadrului didactic, relevante, moderne şi cu o sensibilă deschidere interdisciplinară.

Curriculum-ul este conceput ca bază necesară şi utilă interpretării principalelor roluri profesionale şi acestea se vor corela cu tehnologiile educaționale moderne. În cadrul acestei curricule se va valoriza rolul constructiv, coparticipativ al cadrului didactic în calitatea sa de actor cu statut de educator, de purtător al mesajelor ştiinței şi tehnologiei, de reprezentant al comunității profesorilor de specialitate în instituția dată.

Curriculum-ul, în calitate de document directiv, este adresat *cadrelor didactice* care vor utiliza conținutul acestuia pentru proiectarea didactică, elaborarea şi aplicarea tehnologiilor educaționale moderne, formarea şi evaluarea competențelor elevilor la unitatea de curs *Epidemiologia* elaborarea manualelor, ghidurilor şi altor materiale didactice. Elevii vor utiliza

curriculum-ul pentru stabilirea obiectivelor de autoformare şi organizarea învăţării. Factorii de decizie vor apela la curriculum pentru monitorizarea calităţii procesului educaţional.

II. MOTIVAŢIA, UTILITATEA UNITĂŢII DE CURS PENTRU DEZVOLTAREA PROFESIONALĂ

Epidemiologia a fost elaborată cu intenţia de a întări învăţământul, formarea şi cercetarea în domeniul Sănătăţii Publice. Studierea *Epidemiologiei* pentru calificarea Asistent medical constă în formarea activă a unui sistem de cunoştinţe teoretice şi abilităţi necesare în domeniul combaterii şi profilaxiei infecţiilor transmisibile actuale pentru R. Moldova, inclusiv pentru elaborarea măsurilor profilactice şi antiepidemice orientate spre fortificarea Sănătăţii Publice.

Particularitatea de bază a curriculum-ului constă în formularea sarcinilor simulate preponderent autentice de predare – învăţare cu accent de a forma la studenţi competenţe social – intelectuale şi profesional – acţionale.

Sarcinile predării unităţii de curs constau în formarea şi dezvoltarea unei personalităţi în conformitate cu finalităţile educaţiei/ sistemului de competenţe social profesionale angajate afectiv - atitudinal, baza cărora constă în cunoaşterea şi valorificarea:

- principiului asigurării Sănătăţii Publice şi asistenţei antiepidemice a populaţiei în conformitate cu normele eticii şi deontologiei sociale şi profesionale.
- metodelor de realizare eficientă a profilaxiei şi asistenţei antiepidemice privind infecţiile digestive şi respiratorii.

Cunoştinţele teoretice şi aplicative în procesul de studiere a epidemiologiei se vor utiliza în recunoaşterea şi identificarea cauzalităţii infecţiilor transmisibile, în prevenirea lor şi promovarea sănătăţii. În afară de aceasta unitatea de curs în dezvotarea profesională mai este utilă în a ţine sub control problemele de sănătate, prin scăderea morbidităţii infecţiilor transmisibile.

Conţinuturile principale a cursului dat pentru calificarea Asistent medical corespund rigorilor legislaţiei Republicii Moldova.

Activitatea asistentului medical este inevitabilă fără a respecta normele de securitate şi sănătate în muncă, a respecta codul de etică al asistentului medical, a planifica activităţile zilnice, a gestiona actele şi documentele.

Cunoaşterea etiologiei infecţiilor transmisibile vor permite viitorilor specialişti în Sănătatea Publică să desfăşoare activităţi de prevenire sau de diminuare a numărului de îmbolnăviri, atât prin educaţia pentru sănătate, cât şi prin imunizarea populaţiei.

III. COMPETENŢELE PROFESIONALE SPECIFICE MODULULUI

Competenţele profesionale ale viitorului absolvent evidenţiază capacitatea de a integra cunoştinţele teoretice cu deprinderile practice în realizarea activităţii profesionale şi a obţine performanţe descrise în calificarea profesională. Astfel modulul *Epidemiologie* formează următoarele competenţe profesionale specifice:

CS1. Evaluarea caracteristicilor generale a infecţiilor transmisibile.

CS2. Recunoaşterea manifestărilor procesului epidemic şi infecţios a infecţiilor transmisibile.

CS3. Diferenţierea măsurilor de prevenire în infecţiile transmisibile.

IV. ADMINISTRAREA MODULULUI

Codul unității de curs	Denumirea unității de curs	Semestrul	Numărul de ore				Modalitatea de evaluare	Numărul de credite
			Total	Contact direct		Studiu individual		
				Prelegeri	Practică			
S.09 A.043	Epidemiologie	IX	120	30	30	60	Teză	4

V. REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR PE UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Nr. crt.	Unități de învățare	Numărul de ore			
		Total	Contact direct		Lucrul individual
			Prelegeri	Practică	
1.	Epidemiologie generală şi dezinfecţie.	38	10	8	20
2.	Epidemiologia infecţiilor digestive şi respiratorii.	31	10	12	20
3.	Epidemiologia infecţiilor sanguine şi tegumentare.	31	10	10	20
Total		120	30	30	60

VI. UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Unități de competență	Unități de conținut	Abilități
	1. *Epidemiologie generală și dezinfecție.*	
UC 1.1. Utilizarea noțiunilor fundamentale din domeniul epidemiologiei.	1.1.1. Definiția epidemiologiei. Obiectul de studii. 1.1.2. Scopul și sarcinile epidemiologiei. 1.1.3. Metodele și procedeele utilizate în epidemiologie. 1.1.4. Compartimentele epidemiologiei moderne (domenii și ramuri). 1.1.5. Structura epidemiologiei moderne. 1.1.6. Locul epidemiologiei în structura științelor medicale, învățământul medical și pratica sănătății publice.	**A1.** Definirea noțiunilor cheie: epidemiologie, supraveghere epidemiologică. **A2.** Identificarea și argumentarea scopului și sarcinilor epidemiologiei. **A3.** Analiza obiectivelor epidemiologiei moderne. **A4.** Recunoașterea metodelor și procedeelor utilizate în epidemiologie. **A5.** Interpretarea rolului modern al epidemiologiei în domeniul științelor medicale.
UC 1.2. Identificarea și caracterizarea noțiunilor de bază a procesului epidemic (PE).	1.2.1. Definiția și structura procesului epidemic. 1.2.2. Definițiile factorilor obligatorii (sursa de infecție, căi, factori, organismul receptiv), interacțiunea cărora favorizează dezvoltarea și menținerea continuității PE. 1.2.3. Particularitățile micro- și macroorganismelor în dezvoltarea PE. 1.2.4. Formele de manifestare a procesului epidemic. 1.2.5. Factorii determinanți (sursa de agent patogen, mecanismul de transmitere, organismul receptiv). 1.2.6. Factorii favorizanți (naturali, sociali). 1.2.7. Factorii de transmitere – apa, solul, produsele alimentare.	**A1.** Definirea noțiunilor de proces epidemic, factorilor de constituire a procesului epidemic, sursă de agenți patogeni, mecanisme și căi de transmitere, receptivitatea populației. **A2.** Interpretarea noțiunilor de focalitate naturală, focalitate antropurgică și rolul în dezvoltarea procesului epidemic în comunitatea umană. **A3.** Descrierea și structurarea factorilor exogeni și endogeni care favorizează dinamizarea procesului epidemic. **A4.** Identificarea locului mecanismului de transmitere în structura procesului epidemic. **A5.** Identificarea și descrierea fazelor de realizare a mecanismului de transmitere. **A6.** Clasificarea mecanismelor de transmitere.

	1.2.8. Artropodele ca factori de transmitere a agenţilor patogeni.	
UC 1.3. Caracterizarea metodelor şi mijloacelor de dezinfecţie şi sterilizare.	1.3.1. Dezinfecţia şi sterilizarea – noţiune, importanţa lor în complexul de măsuri antiepidemice. 1.3.2. Metodele de dezinfecţie şi sterilizare. 1.3.3. Caracteristica mijloacelor de dezinfecţie şi sterilizare. 1.3.4. Clasificarea substanţelor de dezinfectare după: mecanismul de acţiune, indicaţiile toxicologice, concentraţie, stare de agregare, metodele de aplicare. 1.3.5. Criteriile de selectare a substanţei dezinfectante. Reguli generale de utilizare. 1.3.6. Metodele de control a eficienţei dezinfecţiei şi sterilizare: vizuale, chimice, biologice.	**A1.** Recunoaşterea tipurilor de dezinfecţie şi sterilizare. **A2.** Aprecierea conţinutului de substanţe active în soluţiile de lucru a dezinfectanţilor. **A3.** Aplicarea normelor de protecţie a muncii pentru evitarea accidentelor în timpul preparării şi manipulării substanţelor dezinfectante. **A4.** Aplicarea metodelor de dezinfecţie şi sterilizare în conformitate cu gradul de contaminare şi tipul obiectului dezinfectat. **A5.** Factorii ce influenţează comportarea substanţelor dezinfectante. **A6.** Identificarea rolului sterilizării în prevenirea infecţiilor nosocomiale.
UC 1.4. Stabilirea importanţei imunoprofilaxiei, aplicarea tehnicii efectuării vaccinelor	1.4.1. Planificarea vaccinărilor. 1.4.2. Evaluarea eficacităţii vaccinurilor. 1.4.3. Calendarul de vaccinări. 1.4.4. Indicaţii pentru vaccinare. 1.4.5. Vaccinările după plan şi conform indicaţiilor epidemiologice. 1.4.6. Contraindicaţiile absolute, temporare şi false. 1.4.7. Tipurile de vaccinuri - vii, moarte, chimice, sintetice. 1.4.8. Metodele de administrare a vaccinurilor. 1.4.9. Complicaţiile postvaccinale.	**A1.** Determinarea locului şi importanţei imunoprofilaxiei în prevenirea şi combaterea bolilor infecţioase. **A2.** Clasificarea preparatelor folosite în profilaxie specifică. **A3.** Identificarea cerinţelor înaintate faţă de preparatele imunobiologice. **A4.** Determinarea metodelor de aplicare a preparatelor imunobiologice şi a mijloacelor tehnice utilizate în imunoprofilaxie. **A5.** Determinarea valabilităţii preparatelor biologice. **A6.** Interpretarea factorilor ce determină eficacitatea imunoprofilaxiei.

2. *Epidemiologia infecţiilor digestive şi respiratorii.*		
UC 2.1. Identificarea particularităţilor generale a infecţiilor digestive.	2.1. 1. Caracteristica generală a infecţiilor digestive. 2.1. 2. Rezervorul şi sursele de agent patogen al infecţiilor digestive. 2.1. 3. Modul, căile şi factorii de transmitere în infecţiile digestive. 2.1. 4. Factorii favorizanţi/dinamizatori: sociali, naturali în apariţia infecţiilor digestive. 2.1. 5. Manifestările cantitative ale procesului epidemic (cazuri sporadice, izbucniri, epidemie, pandemie) în infecţiile digestive. 2.1. 6. Manifestările procesului infecţios în infecţiile digestive. 2.3.1. Măsurile profilactice şi antiepidemice în infecţiile digestive.	**A1.** Definirea noţiunilor cheie în infecţiile digestive. **A2.** Determinarea factorilor favorizanţi ai procesului epidemic în infecţiile digestive. **A3.** Recunoaşterea schemei mecanismului de dezvoltare a procesului epidemic în infecţiile digestive. **A4.** Elaborarea măsurilor profilactice şi antiepidemice în infecţiile digestive. **A5.** Anchetarea epidemiologică a infecţiilor digestive.
UC 2.2. Identificarea particularităţilor epidemiologice a infecţiilor respiratorii.	2.2.1. Caracteristica generală a infecţiilor respiratorii. 2.2.2. Categoriile şi importanţa epidemiologică a diferitelor surse de agenţi patogeni în infecţiile respiratorii. 2.2.3. Mecanismul şi căile de transmitere ale agentului patogen în infecţiile respiratorii. 2.2.4. Factorii de favorizanţi şi de risc în apariţia infecţiilor respiratorii. 2.2.5. Metodele de diagnostic (clinic, epidemiologic, de laborator) în infecţiile respiratorii.	**A1.** Definirea noţiunilor cheie în infecţiile respiratorii. **A2.** Evidenţierea particularităţilor specifice a surselor de infecţie în infecţiile respiratorii. **A3.** Determinarea factorilor favorizanţi şi grupelor de risc a procesului epidemic ai infecţiilor respiratorii. **A4.** Identificarea particularităţilor procesului epidemic în infecţiile respiratorii. **A5.** Analiza procesului infecţios în infecţiile respiratorii. **A6.** Elaborarea planului complex de profilaxie şi măsuri antiepidemice în infecţiile respiratorii.

	2.2.6. Importanța profilaxiei specifice în prevenirea infecțiilor respiratorii. 2.2.7. Măsurile antiepidemice în infecțiile respiratorii.	
UC 2.3. Identificarea caracteristicilor generale a helmintiazelor contagioase, inclusiv în RM.	2.3.1 Caracteristica generală a enterobiozei. 2.3.2 Rezervorul şi sursele de agent patogen în enterobioze. 2.3.3 Modul, căile şi factorii de transmitere a enterobiozei. 2.3.4 Factorii favorizanţi sociali şi naturali în apariţia enterobiozei. 2.3.5 Manifestările procesului infecţios în enterobioză. 2.3.6 Direcţia de supraveghere epidemiologică a enterobiozei. 2.3.7 Măsuri de profilaxie şi combatere în enterobioză.	**A1.** Identificarea noţiunilor generale a enterobiozei. **A2.** Determinarea direcţiilor de supraveghere epidemiologică la enterobioză. **A3.** Identificarea factorilor determinanţi în enterobioză. **A4.** Analiza comparativă a procesului epidemic în enterobioză. **A5.** Realizarea riscului transmiterii masive a helmintiazelor de contact. **A6.** Elaborarea măsurilor profilactice şi antiepidemice în enterobioză. **A7.** Anchetarea epidemiologică a focarului de enterobioză.
3. Epidemiologia infecţiilor sanguine şi tegumentare.		
UC 3.1. Identificarea particularităţilor epidemiologice a infecţiilor sanguine.	3.1.1 Caracteristica generală a infecţiilor sanguine. 3.1.2 Rezervorul şi sursele de agent patogen al infecţiilor sanguine. 3.1.3 Modul, căile şi factorii de transmitere în infecţiile sanguine. 3.1.4 Factorii favorizanţi/dinamizatori: sociali, naturali în infecţiile sanguine. 3.1.5 Manifestările procesului infecţios al infecţiilor sanguine.	**A1.** Definirea noţiunilor cheie a infecţiilor sanguine. **A2.** Evidenţierea particularităţilor specifice a surselor de infecţie în infecţiile sanguine. **A3.** Determinarea factorilor favorizanţi şi grupelor de risc în infecţiile sanguine. **A4.** Identificarea şi analiza structurală a manifestărilor procesului epidemic în infecţiile sanguine. **A5.** Elaborarea măsurilor profilactice şi antiepidemice în infecţiile sanguine.

	3.1.6 Direcţiile de supraveghere epidemiologică în infecţiile sanguine. 3.3.1. Măsuri profilactice şi antiepidemice în infecţiile sanguine.	**A6.** Identificarea direcţiilor de supraveghere epidemiologică în infecţiile sanguine.
UC 3.2. Identificarea particularităţilor epidemiologice a rabiei.	3.2.1 Caracteristica generală a rabiei. 3.2.2 Rezervorul şi sursele de agent patogen în rabie. 3.2.3 Modul, căile şi factorii de transmitere ale rabiei. 3.2.4 Factorii favorizanţi/dinamizatori în rabie. 3.2.5 Manifestările procesului infecţios ale rabiei. 3.2.6 Metodele de diagnostic (clinic, epidemiologic, de laborator) ale rabiei. 3.6.1. Măsuri profilactice şi antiepidemice în rabie.	**A1.** Recunoaşterea metodelor de depistare a rabiei. **A2.** Evidenţierea particularităţilor specifice a surselor de rabie. **A3.** Determinarea factorilor favorizanţi ai procesului epidemic în rabie. **A4.** Identificarea direcţiilor de supraveghere epidemiologică la rabie. **A5.** Planificarea măsurilor profilactice şi antiepidemice în rabie. **A6** Indicarea măsurilor de bază şi prioritare în focarele de rabie.

VII. STUDIU INDIVIDUAL GHIDAT DE PROFESOR

Materii pentru studiul individual	Produse de elaborat	Modalităţi de evaluare	Termeni de realizare
1. Epidemiologie generală şi dezinfecţie.			
1.1. Istoricul epidemiologiei.	Notă informativă	Portofoliu electronic	20 ore
1.2. Implicaţiile epidemiologiei în sănătatea populaţională	Notă informativă	Portofoliu electronic	
1.3. Elaborarea schemei procesului epidemic a unor boli infecţioase.	Schemă	Schemă elaborată	
1.4. Reguli generale de utilizare a substanţelor dezinfectante.	Avertisment	Avertisment prezentat	
1.5. Controlul operativ al eficienţei sterilizării. Neajunsuri.	Notă informativă	Portofoliu electronic	
1.6. Profilaxia individuală şi colectivă a intoxicaţiilor în timpul efectuării dezinfecţiei.	Avertisment	Avertisment prezentat	
1.7. Indicaţiile şi contraindicaţiile efectuării vaccinărilor.	Tabel	Tabel elaborată	
1.8. Reacţiile şi complicaţiile postvaccinale, factorii ce le determină.	Schemă	Schemă elaborată	
1.9. Promovarea sănătăţii şi educaţia pentru sănătate.	Poster	Poster prezentat	
2. Epidemiologia infecţiilor digestive şi respiratorii.			
2.1. Infecţiile intestinale cauzate de vectori.	Notă informativă	Portofoliu electronic	20 ore
2.2. Factorii favorizanţi/dinamizatori: sociali, naturali în apariţia şi dezvoltarea infecţiilor digestive.	Schemă	Schemă elaborată	
2.3. Direcţiile supravegherii epidemiologice la geohelmentiaze.	Pliant	Pliant prezentat	
2.4. Măsurile pentru lichidarea sursei, măsuri de dezinfecţie, supravegherea medicală a focarului de infecţie respiratorie.	Tabel	Tabel prezentat	
2.5. Organizarea măsurilor antiepidemice în cazul epidemiilor de gripă.	Poster	Poster prezentat	
2.6. Profilaxia tuberculozei.	Pliant	Pliant prezentat	
2.7. Măsurile antiepidemice în focarul de oreion.	Notă informativă	Portofoliu electronic	
3. Epidemiologia infecţiilor sanguine şi tegumentare.			
3.1. Măsuri de combatere şi profilaxie a infecţiilor	Avertisment	Avertisment	20 ore

sanguine în R.Moldova.		prezentat	
3.2. Rolul asistentului medical în supravegherea şi combaterea infecţiilor cutanate.	Pliant	Portofoliu electronic	
3.2. Tipurile de costum antieipdemic, regulile de îmbracare, metodele de dezinfecţie.	Notă informativă	Portofoliu electronic	
3.3. Obligaţiunile asistentului medical de spital în prevenirea şi controlul infecţiilor nosocomiale	Schemă	Schemă elaborată	
3.4. Profilaxia hepatitelor virale B, Cşi D.	Tabel	Tabel prezentat	
3.5. Profilaxia HIV/ SIDA.	Poster	Poster prezentat	
3.6. Profilaxia antraxului.	Pliant	Poster prezentat	

VIII. LUCRĂRILE PRACTICE RECOMANDATE

1. Definiţia şi obiectul epidemiologiei. Metodele şi procedeele utilizate în epidemiologie. Compartimentele epidemiologiei
2. Particularităţile procesului epidemic (PE) în maladiile transmisibile.
3. Dezinfecţia şi sterilizarea -noţiune, importanţa. Metode şi mijloace de dezinfecţie şi sterilizare. Controlul eficienţei.
4. Sistemul de măsuri profilactice şi antiepidemice în maladiile contagioase. Supravegherea epidemiologică, noţiuni generale.
5. Carcteristica generală a infecţiilor digestive. Măsuri profilactice şi antiepidemice.
6. Caracteristica generală a infecţiilor respiratorii. Măsuri profilactice şi antiepidemice.
7. Caracteristica generală a grupului de infecţii sanguine.
8. Epidemiologia şi profilaxia rabiei.

IX. SUGESTII METODOLOGICE

Curriculumul modulular la unitatea de curs *Epidemiologia* are drept scop formarea şi dezvoltarea competenţelor profesionale ale elevilor la calificarea Asistent medical. Conţinuturile modulului trebuie să fie abordate într-o manieră integrantă, corelată cu particularităţile şi nivelul iniţial de pregătire al elevilor.

Numărul de ore alocat fiecărei teme rămâne la latitudinea cadrelor didactice care predau conţinutul modulului, în funcţie de dificultatea temelor, de nivelul de cunoştinţe anterioare ale colectivului cu care se lucrează, de complexitatea materialului didactic implicat în strategia didactică şi de ritmul de asimilare a cunoştinţelor de către colectivul instruit.

Predarea – învăţarea epidemiologiei este organizată pe un sistem de metode adecvate la esenţa formării competenţelor, funcţionale specifice ale acestei disciplini. Din punct de vedere executiv, unei activităţi îi corespunde o anumită metodologie, acţiunii – o metodă, iar operaţiei – un procedeu.

Funcţiile metodelor:

- funcţia cognitivă
- funcţia formativ – educativă
- funcţia instrumentală
- funcţia normativă de optimizare a acţiunii

Tehnici de învățare

Utilizarea textului / lectură intensivă utilizată în faza pregătitoare – evocare – se stabileşte o sarcină ce ar focaliza atenţia studenţilor asupra materialului ulterior:

1. lectura textului şi formularea întrebărilor cheie;
2. formularea întrebărilor referitoare la subiect;
3. elaborarea planului lecţiei. Formularea scopului studierii temei şi concluziei.

Caracterul formativ al disciplinei impune utilizarea metodelor didactice activ-participative, punându-se accentul pe activităţile aplicative desfăşurate în cadrul orelor de practică. Se recomandă orientarea către metode bazate pe rezolvarea unor sarcini de lucru ca observaţia, descoperirea, demonstraţia, problematizarea, proiectul, exerciţii de identificare, situaţie-problemă ş.a.

În activităţile individuale, accentul se va pune pe studiere, analiza şi sistematizarea materialului teoretic şi practic în scopul îndeplinirii sarcinilor de lucru individual; acestea vor fi prezentate în formă de portofolii, proiecte, sarcini specifice, prezentări în format PowerPoint, etc.

X. SUGESTII DE EVALUARE A COMPETENŢELOR PROFESIONALE

Evaluarea cunoştinţelor şi deprinderilor practice este o componentă importantă a procesului de instruire. Prin realizarea acestei activităţi se asigură un feed back permanent de la studenţi cu privire la rezultatele însuşirii materialului predat la diferite etape pe parcursul instruirii, la sfârşitul studierii disciplinei şi la sfârşitul studiilor. Formele şi metodele de evaluare a cunoştinţelor vor fi orientate la funcţionarea unui proces obiectiv şi transparent în sistemul instituţional de asigurare a calităţii formării specialistului.

În cadrul procesului educaţional axat pe formarea competenţelor la epidemiologie profesorul îşi va focaliza atenţia asupra valorii acestora, reprezentate printr-un ansamblu integrat de cunoştinţe, capacităţi, deprinderi şi atitudini dobândite de student în conexiune intra-interdisciplinară specifice disciplinei Epidemiologie:

- de a dobândi cunoştinţele de bază la epidemiologie
- de a rezolva situaţii problemă, studii de caz autentice, sarcini creative, etc.
- de a practica un comportament profesional, etico-deontologic, demografic bazat pe legislaţia în vigoare şi atitudini de gândire deschisă.

Produsele recomandate pentru evaluarea nivelului de dezvoltare a competenţelor cognitive sunt prezentate în tabelul de mai jos:

Nr. crt	Produse pentru măsurarea competenţei	Criterii de evaluare a produselor
1.	Avertisment	– Înţelegerea sarcinii. – Corespunderea con□inutului temei. – Expunere coerentă, logică şi argumentată la tema propusă. – Text formatat citeţ, lizibil. plasarea clară în pagină. – Creativitatea - gradul de noutate pe care-l aduce în soluţionarea sarcinii.
2.	Pliant	– Corespunderea conţinutului pliantului cu subiectul propus. – Corespunderea conţinutului prezentat cu materialul

		ilustrativ. – Trebuie să fie sugestiv şi să evidenţieze ideile de studiu. – Corectitudinea selectării materialului în dependenţă de grupul ţintă. – Corectitudinea lingvistică a formulărilor. – Gradul de originalitate şi de noutate.
3.	Poster	– Titlul trebuie să fie de o mărime suficientă, pentru a fi văzut de la o distanţă de 3 m. – Utilizarea un font simplu de dimensiuni adecvate pentru text. – Trebuie să fie sugestiv şi să evidenţieze ideile de studiu. – Utilizarea obiectelor ilustrative (imagini, figuri, diagrame, grafice, tabele) pentru o mai bună înţelegere a textului.
4.	Notă informativă	– Înţelegerea sarcinii. – Corespunderea conţinutului temei. – Documentarea în vederea identificării informaţiilor necesare pentru soluţionarea sarcinii. – Expunere coerentă, logică şi argumentată la tema propusă. – Text formatat citeţ, lizibil. plasarea clară în pagină. – Acurateţea, rigoarea şi coerenţa demersului ştiinţific, logica şi argumentarea ideilor, corectitudinea concluziilor. – Prezentarea şi interpretarea rezultatelor. – Aprecierea critică, judecată personală a elevului.
5.	Schemă	– Înţelegerea sarcinii. – Expunere coerentă, logică şi argumentată a informaţiei pe foaie. – Text formatat citeţ, lizibil, plasarea clară în pagină. – Personalizarea (să nu fie lucruri copiate). – Calitatea grafică a prezentării răspunsului. – Trebuie să fie sugestiv şi să evidenţieze ideile de studiu. – Utilizarea obiectelor ilustrative (imagini, figuri, diagrame, grafice, tabele) pentru o mai bună înţelegere a subiectului.
6.	Situaţie-problemă	– Corectitudinea interpretării situaţiei-problemă. – Calitatea soluţiilor, ipotezelor propuse, argumentarea acestora. – Corespunderea soluţiilor, ipotezelor propuse pentru rezolvarea adecvată a cazului analizat. – Corectitudinea lingvistică a formulărilor.

		– Utilizarea adecvată a terminologiei în cauză. – Rezolvarea corectă a problemei, asociate studiului analizat de caz. – Completitudinea informației și coerența între subiect și surselor informaționale studiate. – Noutatea și valoarea științifică a informației. – Capacitatea de analiză și de sinteză a informației, adaptarea conținutului. – Originalitatea studiului, a formulării și a realizării. – Personalizarea (să nu fie lucruri copiate). – Aprecierea critică, judecată personală a elevului. – Corectitudinea interpretării studiului de caz propus. – Calitatea soluțiilor, ipotezelor propuse, argumentarea acestora. – Corespunderea soluțiilor, ipotezelor propuse pentru rezolvarea adecvată a cazului analizat. – Rezolvarea corectă a problemei, asociate studiului analizat de caz.

Evaluarea activităților experimentale practice reprezintă o componentă importantă în procesul de instruire a unității de curs *Epidemiologia*. Modalitățile prin care profesorul poate evalua activitățile experimentale practice sunt:

a) observarea activității elevilor în timpul lucrului și notarea fiecărui elev;
b) analiza lucrării scrise (completarea agendei, raportul) întocmite de elev în urma activității practice;
c) aprecierea activității experimentale.

Lista orientativă a categoriilor de produse și procese, recomandate pentru evaluarea competențelor funcțional-acționare este prezentată în tabelul de mai jos:

Tipuri de evaluare	Funcția	Efectele	Periodicitatea	Judecata de valoare
Formativă	Corectivă	Nivelatorie	Continuă	Diagnostică
Sumativă	Selectivă	Diferențiatoare	Finală	Normativă

Pe parcursul modulului se realizează evaluare formativă prin aplicarea produselor pentru măsurarea competențelor cognitive și funcțional-acționare din tabelele de mai sus, iar la sfârșitul lui se realizează evaluarea finală prin teză.

XI. RESURSELE NECESARE PENTRU DESFĂȘURAREA PROCESULUI DE STUDII

Cerințe față de sălile de studiu	
Pentru orele teoretice	O sală echipată cu tablă, computer, proiector, conexiune la Internet.
Pentru orele de practică	*Baza tehnico- materială a laboratorului:* - mobilier; - planșe informative. - Registre de evidență.

XII. RESURSELE DIDACTICE RECOMANDATE ELEVILOR

Nr. Crt.	Denumirea resursei	Locul în care poate fi consultată/ accesată/ procurată resursa
1.	Beneş O., Bucov V., Melnic A., Ţurcan L., Furtună N., Ghidul practic de imunizare în activitatea medicului de familie, Chişinău, 2016.	Biblioteca CEMF „Raisa Pacalo”
2.	Ghid de supraveghere şi control în infecţiile nosocomiale, Ediţia II, Chişinău, 2009.	Biblioteca CEMF „Raisa Pacalo”
3.	Prisăcaru V., Epidemiologie generală. Bazele medicinii prin dovezi., USMF „N. Testemiţanu”, Biblioteca „Meşterul Manole”, Chişinău, 2012.	Biblioteca CEMF „Raisa Pacalo”
4.	Prisăcaru V., Epidemiologie specială., USMF „N. Testemiţanu”, Biblioteca „Meşterul Manole”, Chişinău, 2015.	Biblioteca CEMF „Raisa Pacalo”